

Отримано: 01 вересня 2020 р.

Прорецензовано: 16 вересня 2020 р.

Прийнято до друку: 20 вересня 2020 р.

e-mail: nataliya.mamontova@oa.edu.ua

DOI: 10.25264/2311-5149-2020-18(46)-100-106

Антонюк О. Р., Мамонтова Н. А. Організаційні етапи та методичні особливості надання аудиторських послуг. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»* : науковий журнал. Острого : Вид-во НаУОА, вересень 2020. № 18(46). С. 100–106.

УДК: 657.6

JEL-класифікація: M

ORCID-ідентифікатор: 0000-0001-5703-9115

ORCID-ідентифікатор: 0000-0002-2477-6335

Антонюк Олена Ростиславівна,

*доктор економічних наук, доцент, професор кафедри обліку і аудиту
Національного університету водного господарства та природокористування*

Мамонтова Наталія Анатоліївна,

*доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів, обліку і аудиту
Національного університету «Острозька академія»*

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЕТАПИ ТА МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ АУДИТОРСЬКИХ ПОСЛУГ

У статті розглянуто теоретичні та практичні аспекти надання аудиторських та неаудиторських послуг. Визначено коло проблемних питань в методичці виконання аудиторських послуг та шляхи їх реалізації на практиці в діяльності аудиторських фірм (аудиторів) України. Запропоновано етапи виконання аудиторських послуг, відмінних від аудиту фінансової звітності, вказано на особливості реалізації методики виконання окремих видів послуг та проблемні питання, що виникають в процесі взаємодії аудитора та клієнта.

Ключові слова: аудиторські послуги, неаудиторські послуги, аудит, аудиторська діяльність.

Антонюк Елена Ростиславовна,

*доктор экономических наук, доцент, професор кафедри учёта и аудита
Национального университета водного хозяйства и природопользования*

Мамонтова Наталья Анатольевна,

*доктор экономических наук, професор, професор кафедри финансов, учёта и аудита
Национального университета «Острожская академия»*

ОРГАНИЗАЦИОННЫЕ ЭТАПЫ И МЕТОДИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ОКАЗАНИЯ АУДИТОРСКИХ УСЛУГ

В статье рассматриваются теоретические и практические аспекты предоставления аудиторских и неаудиторских услуг. Определен круг проблемных вопросов в методике выполнения аудиторских услуг и пути их реализации на практике в деятельности аудиторских фирм (аудиторов) Украины. Предложено этапы выполнения аудиторских услуг, отличных от аудита финансовой отчетности, указано на особенности реализации методики выполнения отдельных видов услуг и проблемные вопросы, возникающие в процессе взаимодействия аудитора и клиента.

Ключевые слова: аудиторские услуги, неаудиторские услуги, аудит, аудиторская деятельность.

Olena Antoniuk,

*Professor in economics, Department of Accounting and Auditing
National University of Water and Environmental Engineering*

Nataliya Mamontova,

*Professor in economics, Professor
Department of Finance, Accounting and Audit National University of Ostroh Academy*

ORGANIZATIONAL STAGES AND METHODOLOGICAL FEATURES OF THE AUDIT SERVICES PROVISION

The article considers theoretical and practical aspects of providing audit and non-audit services. The range of problematic issues in the methodology of audit services and ways of their implementation in the activities of audit firms (auditors) of Ukraine are identified. The unified stages of outer audit services performance are as follows: the formation of the terms of the audit service's task, the submission by the auditor of a letter-agreement on the performance of the audit service and the negotiation of the contract, the collection of general information on the subject of audit services, the development of the

audit service program, assessment of risk factors for the provision of audit services, performance of the audit service and obtaining evidence regarding the tasks of the service and the criteria for its implementation (assessments, etc.), documenting issues that are important in the context of services for the substantiation of the final document, preparation of the report on implementation of services or other final document.

Keywords: *auditing services, non-audit services, audit, auditing activity.*

Постановка проблеми. Традиційні ресурси (земля, капітал, праця) в умовах постіндустріальної економіки не можуть бути провідними чинниками формування конкурентоспроможності, а тому нині за порукою комерційного успіху стали ефективні інвестиції у розвиток людського капіталу, продукування нових знань, виробництво і впровадження ресурсо-заощадливих технологій тощо. Важливу роль відіграють послуги аудиторів. Забезпечення якості аудиторських послуг значною мірою залежить від організації процесу виконання послуги. Виконання неаудиторських послуг вимагає глибоких і системних знань про предметно-змістові особливості кожного виду аудиторських послуг. Зважаючи, що на сьогодні відсутні стандарти міжнародного та національного рівнів, інші документи, які визначають організаційні етапи виконання різних видів неаудиторських послуг, на відміну від аудиту фінансової звітності та завдань з надання впевненості, ми вважаємо актуальним окреслити та уніфікувати певні етапи їх виконання. Важливою умовою при виконанні неаудиторських послуг за організаційними етапами є наявність відповідних знань з предмета виконання послуги та обґрунтованих критеріїв, на основі яких формуватимуться процес та результати виконання послуги.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз тенденцій і особливостей розвитку економічних систем провідних держав світу показує, що важливою складовою успішної державної політики має стати орієнтація на досягнення параметрів сталого розвитку. Для економік, що розвиваються, вказане передбачає націленість на реалізацію позитивних технологічних трансформацій національного господарства. З початку формування ринок аудиторських послуг в Україні зазнав суттєвих змін, у тому числі в частині зміщення акценту на аудиторські послуги, частка інших аудиторських послуг за період з 2011 р. до 2018 р. перебувала у межах від 37,3 % до 50,6 % зі сталою тенденцією до збільшення. Якщо у 2006 р. консультативні послуги становили 27,42 % у загальній структурі аудиторських послуг, то у 2018 р. – 47,2 %, бухгалтерські послуги у 2006 р. становили 6,93 %, а у 2018 р. їх частка була 31,8 %¹. Ця тенденція вказує на проблематику у методичному забезпеченні провадження аудиторської діяльності аудиторськими фірмами малих та середніх практик. Незважаючи на розробку низки теоретичних і практичних положень щодо організації і методики здійснення аудиту, недостатньо уваги приділяється аудиторським послугам. Теоретичні, методологічні та організаційні засади аудиту, формування системи знань про аудит розкрито в дослідженнях вітчизняних вчених В. П. Бондаря, Г. І. Давидова, Н. І. Дорош, С. Я. Зубілевич, М. Д. Корінька, Є. В. Мниха, О. А. Петрик, Н. М. Проскуріної, О. Ю. Редька, К. І. Редченка, В. І. Рудницького, В. В. Рядської, Б. Ф. Усача, Н. С. Шалімової, О. Л. Шерстюка. Дослідженню окремих аспектів теорії та практики аудиторських послуг присвячено праці науковців І. І. Андрощук, Ю. Г. Гарголи, І. О. Макаренко, Л. В. Чижевської. Серед закордонних науковців можна відмітити напрацювання з питань виконання аудиторських послуг. Слід вказати, що на сьогодні результати системного дослідження, орієнтованого на вирішення проблеми належного теоретичного забезпечення виконання неаудиторських послуг, практично відсутні. Немає однозначної відповіді на ряд питань з методики та організації виконання таких послуг, а також забезпечення контролю їх якості. Ці обставини визначають актуальність теми, формують мету, основні напрямки і завдання дослідження.

Мета та завдання дослідження. Мета статті полягає у виявленні організаційних етапів надання неаудиторських послуг та методики їх реалізації для забезпечення якості надання таких послуг.

Виклад основного матеріалу. Здійсненню послуги передують процедура вибору замовника та укладання договору з ним. Згідно із Законом України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» аудит може проводитись лише на підставі договору між аудитором (аудиторською фірмою) та замовником, а для виконання інших послуг, наприклад, консультацій, укладання договору не є обов'язковим.

В інтересах і замовника, і аудитора доцільно, щоб аудитор надіслав замовникові лист-угоду або інший документ, що допоможе уникнути непорозуміння щодо завдання послуги. Лист-угода документує і підтверджує прийняття призначення аудитором, мету та обсяг аудиторської послуги, ступінь відповідальності аудитора перед клієнтом і форму будь-яких звітів та інших підсумкових документів.

З врахуванням наявної методично-організаційної бази виконання аудиту можна визначити наступні етапи з виконання інших аудиторських послуг (Рис. 1).

¹ Дані Аудиторської палати України. URL:<http://www.apu.com.ua>

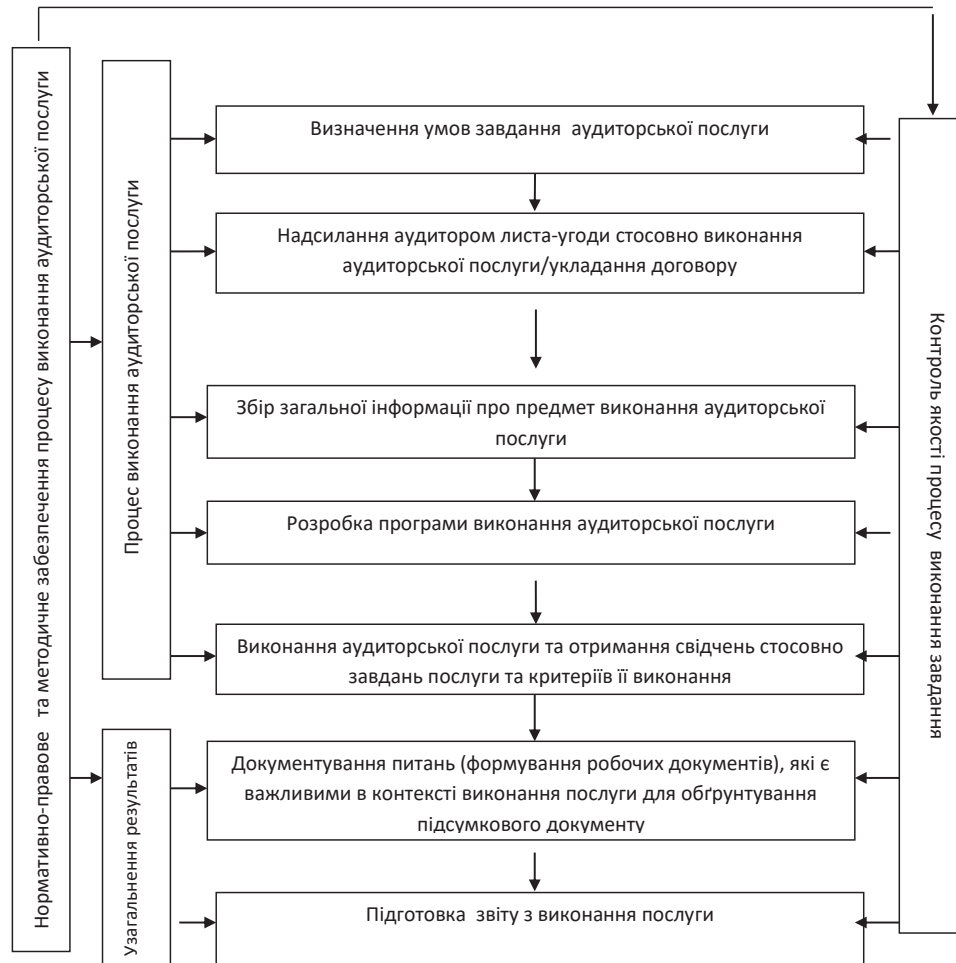

Рис. 1. Уніфіковані етапи процесу виконання аудиторських послуг

Аудитори повинні планувати свою роботу таким чином, щоб мати можливість своєчасно і ефективно виконати замовлення. Характер планування залежить від виду послуги (консультування на довгостроковій основі, відновлення обліку, розробка документів тощо). У процесі планування аудиту традиційно розробляють два основні види документів – план і програму аудиту. Такий підхід доречно застосувати і щодо аудиторських послуг, надаючи перевагу програмі виконання аудиторської послуги як більш детальному документу.

Мета та можливі предмети виконання аудиторської послуги залежать від конкретного замовлення, вони можуть бути різними та стосуються переважно фінансової інформації.

Вкрай важливо чітко ідентифікувати характер завдання, його мету та ідентифікацію фінансової (нефінансової) інформації, яка потрібна для виконання аудиторської послуги. Аудитор має впевнитися в тому, що представники суб'єкта господарювання або інші визначені сторони, яким буде надано примірники підсумкових документів, чітко розуміють завдання (послуги) та його умови. Так, наприклад, надаючи послуги з оцінки інтелектуального капіталу, аудитору слід брати до уваги, що інтелектуальний капітал є основним чинником максимізації вартості компанії. Нематеріальні активи можуть бути представлені як один з трьох об'єктів:

- нематеріальні активи, що не можуть бути відділені від компанії: наявність усталеної клієнтури, наявність системи управління якістю, досягнення в сфері громадської чи соціальної діяльності, загальна репутація компанії;

- нематеріальні активи, що не можуть бути відділені від індивіда (знаннявий ресурс): особиста репутація менеджменту або власників компанії, їх професійні навички тощо;

- нематеріальні активи, що можуть бути відділені як від компанії, так і від індивіда: товарні знаки, патенти, ліцензії, архіви, особливості технології тощо.

Загальна вартість нематеріальних активів може бути визначена як сума окремих об'єктів нематеріальних активів, при цьому певна група таких об'єктів може бути оцінена за одним методом, а інша група – за іншими методами (в залежності від їх призначення та особливостей використання в конкретний проміжок часу).

Алгоритм справедливої (ринкової) оцінки нематеріальних активів передбачає виконання таких робіт:

- ідентифікація нематеріального активу (управлінська і правова);
- визначення справедливої вартості нематеріального активу з використанням різних підходів;
- визначення ролі і значення нематеріального активу у формуванні результатних показників (загальна вартість компанії, рентабельність, дохідність тощо);
- формування пропозицій (з використанням інструментарію факторного аналізу з урахуванням даних маркетингових досліджень) щодо підвищення ефективності використання нематеріального активу;
- побудова прогнозу (передбачення) життєвого циклу нематеріального активу та визначення перспектив його модифікації (удосконалення).

Для визначення сумарної вартості нематеріальних активів можливе застосування одного з трьох підходів:

- вартість визначається на основі витратного методу як сума складових елементів витрат (витрати на оплату праці, податки, загальноуправлінські витрати, витрати на придбання патенту тощо);
- вартість визначається як різниця ринкової вартості компанії та вартості матеріальних активів;
- вартість визначається по кожному нематеріальному активу окремо (зокрема можливе одночасне використання різних методів – дохідного, витратного, порівняльного) з наступним поєднанням отриманих результатів з урахуванням «синергетичного ефекту» (вважається, що згідно з цим ефектом вартість складових нематеріальних активів може зростати не лінійно, а за законами прогресії). Аудитору слід враховувати і галузеві особливості діяльності в контексті виконання послуги. У нових умовах жодна стандартна структура управління не може бути придатною не лише для окремих галузей, а й навіть у рамках однієї компанії. У той же час слід враховувати галузеві особливості, наприклад, при наданні послуг клієнту з оцінки інтелектуального капіталу. Можна виділити кілька груп галузей в залежності від особливостей формування (аккумуляції) та комерціалізації (використання) інтелектуального капіталу: галузі з домінуванням постачальника; спеціальні постачальники; конкурентні галузі; інформаційні галузі – основним чинником виробництва є інформація, а формування інтелектуального капіталу відбувається на основі технологій збору, обробки, зберігання та передачі інформації (банкінг, консалтинг, проектні роботи); наукоємні галузі – в результаті діяльності створюється науковий результат, який можна використати в процесі проектування нових продуктів (авіабудування, космічна галузь, фармація, нанотехнології). Методологія оцінки й управління вартістю нематеріальних активів в значній мірі залежить від методології бухгалтерського обліку і управлінського аналізу. В Україні методологія бухгалтерського обліку нематеріальних активів базується на Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи», затверджену Наказом Міністерства фінансів України № 242 від 18 жовтня 1999 р.

Питання, які слід узгодити з клієнтом, охоплюють таке:

- характер послуги, включаючи той факт, що виконані дії не є аудитом або оглядом, іншим завданням з надання впевненості, супутньою послугою або узгодженою процедурою. Це означає, що відповідно не буде висловлено впевненості;
- висловлення мети аудиторської послуги;
- характер, строки та обсяг конкретних процедур, які слід застосувати для виконання завдання;
- передбачувану форму підсумкових документів.

Завершальним етапом виконання послуги є складання звіту або іншого підсумкового документу.

В умовах ринкової економіки одним із найважливіших засобів організації відносин між суб'єктами господарювання виступає договір. Договір дає можливість сторонам зафіксувати документально всю специфіку їх відносин, виступаючи безпосереднім регулятором цих відносин, він визначає права, обов'язки, відповідальність сторін. Склад послуг, які надають аудиторі клієнтам, впливають на структуру та зміст договору, особливо в ситуації одночасного надання різних аудиторських послуг за одним договором.

Дослідженню питань аудиторських послуг і договірних відносин при їх наданні присвячено праці багатьох вітчизняних вчених. Проте, автори монографій та навчальних посібників переважно акцентують увагу на розкритті питань договірних відносин при наданні аудиту, залишаючи поза увагою інші аудиторські послуги.

Оформлення договірних відносин клієнтів з аудитором вимагає глибоких і системних знань про кожен вид аудиторських послуг. Це зумовлено специфікою «аудиторської послуги», яка є предметом підприємницької діяльності, а тому розуміння, фаховість (компетентність) у виконанні аудиторських по-

слуг стимулює ділову активність аудиторів. Згідно з Законом України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» аудит проводиться на підставі договору між аудитором (аудиторською фірмою) та замовником. Інші аудиторські послуги можуть надаватися на підставі договору, письмового або усного звернення замовника до аудитора (аудиторської фірми). Аудиторські послуги у вигляді консультацій можуть надаватися усно або письмово з оформленням довідки та інших офіційних документів. Проте, оформлення договірних відносин при наданні аудиторських послуг потребує додаткового регулювання. Згідно з Законом Азербайджанської республіки від 16.09.1994 р. (за станом на 30.09.2010 р.) [1] аудиторські послуги надаються на основі договору між незалежним аудитором або аудиторською організацією, з однієї сторони, і замовником, з іншої сторони, що передбачає предмет і строки перевірки, обсяг консультаційних послуг, розмір та порядок оплати, а також відповідальність сторін. Тобто акцентується увага на необхідності договірного оформлення процесу надання консультаційних послуг. У законодавстві з питань аудиторської діяльності Грузії [2] стосовно інших аудиторських послуг вказано, що розбіжності у питаннях бухгалтерського обліку не можуть слугувати основою для припинення суб'єктом договірних відносин з аудитором/аудиторською фірмою. Причини і підстави припинення договірних відносин між аудитором/аудиторською фірмою і суб'єктом мають бути обґрунтовані письмово. За законодавством, що регламентує аудиторську діяльність в Грузії [2], аудитор/аудиторська фірма зобов'язані до початку або продовження здійснення аудиторських послуг перевіряти та відображати у письмовій чи електронній формі інформацію про:

- виконання вимог незалежності;
- ризики, які становлять загрозу незалежності та заходах, що прийняті для їх скорочення;
- наявність кваліфікаційних осіб, часу та ресурсів, необхідних для здійснення аудиторських послуг відповідної якості.

З метою систематизації уявлень щодо сутності договірних відносин в практиці надання різних аудиторських послуг у ході дослідження, крім поглядів науковців, проаналізовано нормативно-правове забезпечення аудиторської діяльності за час становлення аудиторської діяльності в Україні. Було встановлено, що нормативна база не дає відповіді на питання, що має вміщувати лист-зобов'язання щодо інших послуг, жоден з цих документів не містить рекомендацій щодо доцільності його застосування для інших аудиторських послуг.

Послуги як предмет договірних зобов'язань мають цілу низку ознак:

- послуга – це є діяльність юридичних та фізичних осіб;
- надання послуги не завжди створює речовий результат;
- корисний ефект послуги (діяльність) споживається в процесі послуги, а споживча вартість зникає.

Виділяють предмет договору як діяльність тієї чи іншої організації чи особи, яка займається індивідуальною трудовою діяльністю, корисний ефект якої не має зматеріалізованого результату. Об'єктом зобов'язання вважається благо, з яким пов'язані дії зобов'язань.

У теоретичному плані спірним залишається питання про співвідношення понять «предмет договору» та «об'єкт договору». Розмежування понять «об'єкт» і «предмет договору» відносно до зобов'язань з надання послуг не є обґрунтованим. Поняттям «дія у вигляді послуги» охоплюється послуга і як процес, і як продукт праці, тобто використовується саме економічне поняття послуги. Аналіз правової природи послуги дозволяє визначити, що послуга є видом блага, яка слугує засобом задоволення потреб клієнта шляхом здійснення дій, не пов'язаних зі створенням (переробкою) речі одним суб'єктом, корисні якості якого (блага) і досягаються у результаті законної діяльності на комерційній основі. Можна також виділити ознаки послуги:

- послуга – не лише дія, а явище, яке має мету та певний ефект;
- за загальним правилом вона не має речового результату, але при цьому як операція володіє ознаками, що відрізняє її від інших об'єктів громадянських прав-речей;
- проявляється послуга у ефекті, який сприймається часто на рівні почуттів, що свідчить про таку її властивість, як важкість уособлення;
- має місце синхронність надання і отримання послуги.

З точки зору Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» в контексті аудиту після проведення перевірки передбачено видачу аудиторського звіту, що тим самим передбачає матеріалізований результат послуги. Відносини тут виникають не з приводу створення речі, а з приводу здійснення певного виду діяльності шляхом створення речі, яка належить до оплати. Це також підтверджується зобов'язанням клієнта виплатити грошову винагороду виконавцю за проведення аудиту та надання інших послуг незалежно від результатів аудиту. Що стосується аудиторських послуг, то недосягнення передбаченого у договорі результату послуги (наприклад, відновлення бухгалтерського обліку)

буде оплачуватись у розмірі винагороди, яка передбачена угодою сторін. У зобов'язаннях підрядного типу сплачується досягнутий позитивний результат. Також щодо аудиторських послуг, то існує ймовірність неможливості гарантування досягнення корисного ефекту діяльності аудитора, такий результат лежить поза межами угоди.

До початку аудиту або надання аудиторських послуг аудитор і замовник повинні погодити умови їх здійснення. Умови проведення аудиторської перевірки мають бути зафіксовані в попередній документації. Метою МСА 210 «Узгодження умов завдань з аудиту» є встановлення положень та надання рекомендацій щодо:

- погодження умов завдання із замовником;
- складання відповіді аудитора на прохання замовника змінити умови завдання на такі, що забезпечать нижчий рівень упевненості [3].

МСА 210 рекомендує погоджені умови задокументувати в листі-угоді або в будь-якій іншій договірній формі. Договірні відносини процесу аудиту регламентуються МСА 210 [3], а вимоги до попереднього оформлення листів-угод при виконанні оглядової перевірки та погоджених процедур містяться у відповідних стандартах з їх регламентації. Ми ставимо за мету розглянути можливість та доцільність використання листів-угод при виконанні інших аудиторських послуг.

Лист-угода досить поширений в західній аудиторській практиці і являє собою форму контракту між аудитором та клієнтом, головним призначенням якого є попередження непорозумінь між сторонами в тому, що стосується суті поставленого завдання та відповідальності, яку бере на себе аудитор. Лист-зобов'язання, надісланий аудиторською фірмою своєму клієнтові до початку перевірки, допомагає уникнути різних конфліктів в процесі аудиту та на завершальній його стадії під час формування думки аудитора про достовірність звітності і складання аудиторського висновку. Також вказаний МСА 210 покликаний допомогти аудитору в підготовці листів-угод, які стосуються не тільки аудиторських перевірок фінансових звітів.

У листі, призначеному для врегулювання переддоговірних питань з інших послуг, має бути визначено обсяг і сутність послуги, включаючи джерела інформації з чинних законодавчих і нормативних документів, перелік видів підсумкової документації, оцінка і визначення ризику невиявлення помилок, зобов'язання аудитора про дотримання комерційної таємниці тощо. У лист можна включити короткий план надання послуги, прохання про надання матеріалів перевірки, які раніше проводились та ін.

Після обміну листами та на їх основі складається договір на проведення аудиту або виконання інших послуг. Листи можуть бути додатками до договору, якщо це буде обумовлено умовами договору. Якщо договір не супроводжується листом-угодою, тоді текст договору має містити детальний опис умов майбутньої співпраці, права та обов'язки сторін.

Вказані рекомендації можна також застосовувати до аудиторських послуг. У разі надання аудиторських послуг, наприклад, консультацій з питань оподаткування, бухгалтерського обліку або управління, може виявитися доречним складання окремих листів-угод. У цьому контексті слід зазначити, що більш доцільним є складання і листа-угоди, і договору надання інших аудиторських послуг. Це дозволить у листі-угоді відобразити специфічні для конкретної послуги погоджені умови, а в договорі визначити найбільш суттєві питання: предмет договору, термін перевірки, її вартість, права та зобов'язання реквізити сторін та ін.

Структура договору на проведення аудиту та договору надання інших аудиторських послуг є подібною. Відмінностями таких договорів, перш за все, є зміст основних положень розділів: буде різниця у предметі договору, відповідальності сторін, порядку розрахунків за виконання аудиторських послуг, порядку виконання робіт.

Для того, щоб уникнути неправильного розуміння сторонами взятих на себе зобов'язань, умов їх виконання та прийнятого ступеня відповідальності, необхідно максимально чітко обумовити в договорі всі ключові аспекти взаємодії, які виникають у зв'язку з його укладанням, включаючи предмет договору.

Стосовно консультацій, які можуть бути разовими та постійними, укладаються окремі договори, оплата здійснюється згідно з обсягом, змістом і складністю виконаної роботи. Постійне консультативне обслуговування відбувається на основі довгострокових, зазвичай річних договорів і практично становить найефективнішу форму консультативної діяльності.

Окремі положення договору можуть пояснюватися додатковими документами (додатками до договору). Наприклад, термін виконання робіт може регламентуватися календарним планом робіт, розмір і порядок виплати винагороди за роботу – протоколом узгодження договірної ціни та ін., умови проведення аудиту – листом-угодою. У цьому разі в тексті договору робиться посилання на ці документи і на те, що

вони є невід'ємною частиною договору. Склад і зміст додатків можуть бути різними і залежати від конкретних обставин.

Висновки. Корисність аудиторської послуги забезпечує конкурентно-спроможність фірми (аудитора), стимулює звернення клієнтів до подальших замовлень. Зростання довіри можливе при роботі аудиторів відповідно до професійних правил (стандартів, правил, методик) та підвищенні якості аудиторських послуг, у тому числі через належне забезпечення організаційних та методичних етапів виконання. Для якісного виконання аудиторських послуг на практиці важливим є належне обґрунтування теоретичних передумов, що в подальшому сприятиме реалізації саме якісного надання аудиторських послуг. Однією із умов забезпечення якісного виконання аудиторських послуг є дотримання послідовних етапів процесу виконання послуги та їх процедурного забезпечення. Визначено такі етапи процесу виконання аудиторських послуг: визначення умов завдання, надсилання аудитором листа-угоди/укладання договору, збір загальної інформації про предмет аудиторської послуги, розробка програми виконання аудиторської послуги, виконання аудиторської послуги та отримання свідчень стосовно завдань послуги та критеріїв оцінювання предмету виконання аудиторської послуги, документування ключових питань, підготовка звіту з виконання послуги.

Література

1. Закон Азербайджанської республіки «Про аудиторську службу». 1994. URL: http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=2874 (дата звернення: 16.09.2020).

Zakon Azerbajdzhans'koyi respubliky` «Pro audy`tors`ku sluzhbu».1994.[Law of the Republic of Azerbaijan «On the Audit Service». 1994] <http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=2874> [in Russia] (16 September 2020)

2. Закон Грузії «Про бухгалтерський облік, звітність та аудит». Президент Грузії. 2016. URL: <https://matsne.gov.ge/ru/document/download/1698895/4/ru/pdf> (дата звернення: 16.09.2020).

Zakon Gruziyi «Pro buxgalters`ky`j oblik, zvitnist` ta audy`t». Prezy`dent Gruzy`y`.2016. [Law of Georgia «On Accounting, Reporting and Auditing».President of Georgia. 2016] <<https://matsne.gov.ge/ru/document/download/1698895/4/ru/pdf>> [in Russia] (16 September 2020)

3. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Видання 2016–2017 рр. Київ : Міжнародна федерація бухгалтерів. Офіційний сайт Аудиторської палати України. 2017. URL: [http:// www.apu.com.ua](http://www.apu.com.ua) (дата звернення: 16.09.2020).

Mizhnarodni standarty` kontrolyu yakosti, audy`tu, oglyadu, inshogo nadannya vpevnenosti ta suputnix poslug. Vy`dannya 2016-2017 rr. Ky`yiv: Mizhnarodna federaciya buxgalteriv. Oficijny`j sajt Audy`tors`koyi palaty` Ukrayiny`. 2017 [International standards of quality control, audit, review, other assurance and related services. Edition 2016-2017. Kyiv: International Federation of Accountants. Official site of the Audit Chamber of Ukraine. 2017] <<http://www.apu.com.ua>> [in Ukrainian] (16 September 2020)